

Sygn. akt I C 310/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa B. A.

przeciwko E. K.

o z a p ł a t ę

I. zasądza od pozwanego E. K. na rzecz powoda B. A. odsetki ustawowe od kwoty 1.538 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset trzydzieści osiem złotych) liczone od dnia 2 lutego 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 310/16

UZASADNIENIE

Powód B. A. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanemu E. K. wnosila o zasądzenie kwoty 1.538 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto domagała się zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu podał, że pozwany w okresie od stycznia 2001 roku do kwietnia 2003 roku zatrudniony był na stanowisku dyrektora handlowego w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. W tym okresie pozwany przez nadużycie udzielonych mu uprawnień oraz nie dopełnienie ciężących na nim obowiązków wyrządził Spółce znaczną szkodę o wartości 675.843,04 zł.

Wobec powyższego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 22 czerwca 2011 roku wydanego w sprawie sygn. akt II (...) pozwany został uznany za winnego popełnienia oszustwa w świetle art. (...)Powyższym wyrokiem zobowiązano pozwanego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Spółki kwoty 110.000 zł w terminie 1 roku od uprawomocnienia się wyroku. Sąd Okręgowy w J. w sprawie sygn. akt VI (...)wyrokiem z dnia 3 lutego 2012 roku przedłużył pozwanemu termin do naprawienia szkody w wysokości 110.000 zł do 3 lat.

Dnia 5 listopada 2012 roku (...) Spółka z o.o. w K. zbyła wierzytelność na rzecz Biura (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L.. Pozwany o powyższym został poinformowany pismem z dnia 10 listopada 2012 roku . Dnia 23 listopada 2012 roku Biuro (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. zbyło wierzytelność w zakresie kwoty dochodzonej pozwem na rzecz powoda B. A., o czym pozwany został zawiadomiony pismem z dnia 21 grudnia 2012 roku

Pozwany uznał żądanie w zakresie odsetek i wniósł o umorzenie postępowania w zakresie należności głównej. Wniósł ponadto o nieobciążanie go kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację materialną.

Pozwany podniósł, że obowiązek naprawienia szkody wynika z wyroku w sprawie karnej i pozwany faktycznie ten obowiązek realizuje, spłacając w ratach zobowiązanie. Powołał się ponadto, na orzeczenia sądów powszechnych rozstrzygających w jego sprawie, bowiem powództwa przeciwko niemu na tej samej podstawie faktycznej i prawnej wytoczono przed wieloma sądami na terenie Polski, wskazując, że jego zarzuty co do braku podstaw do ponownego orzekania o należności zostały uwzględnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2011 roku Sąd Rejonowy w K. w sprawie o sygn. akt II (...) uznał pozwanego za winnego popełnienia przestępstw określonych a przepisach art. (...), skazał go na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, zawieszając warunkowo jej wykonanie na okres próby 3 lat. Na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał pozwanego do naprawienia wyrządzonej szkody przez zapłatę kwoty 110.000 zł na rzecz (...) Spółki z o.o. w K. w terminie jednego roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia. Sąd Okręgowy w J. wyrokiem z dnia 3 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt VI (...) uniewinnił pozwanego od popełnienia czynu z art.(...). a ponadto przedłużył mu termin do naprawienia szkody w wysokości 110.000 zł do 3 lat.

Dowód: odpisy wyroków z uzasadnieniami – k. 28 - 66

W dniu 5 listopada 2012 roku (...) Spółka z o.o. w K. zbyła wierzytelność w kwocie 110.000 zł przysługującą jej wobec pozwanego E. K. a wynikającą z wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 22 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt II K (...) oraz wyroku Sądu Okręgowego w J. w sprawie z dnia 3 lutego 2012 roku w sprawie sygn. akt VI Ka (...) na rzecz Biura (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L..

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 13

Pismem z dnia 10 listopada 2012 roku nadanym do pozwanego w dniu 10 grudnia 2012 roku powiadomiono go o zawarciu umowy przelewu wierzytelności.

Dowód: zawiadomienie z dowodem nadania – k. 14 – 15

Umową z dnia 23 listopada 2012 roku Biuro (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. zbyło wierzytelność co do kwoty 1.538 zł na rzecz powoda B. A.. Zawiadomienie o przelewie wysłano do pozwanego w dniu 21 grudnia 2012 roku

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 14, zawiadomienie i dowód nadania – k. 18 - 26

Pozwany zarabia 1.360 zł netto, na utrzymaniu ma niepracującą żonę. Spłacał należność w ratach po 100 zł miesięcznie najpierw na rzecz (...) Spółki z o.o. w K., potem na rzecz Biura w L..

Dowód: zeznania pozwanego – k. 189v.

Sąd zważył:

Bezspornym jest, że należność dochodzona pozwem wynika z wyroku sądów orzekających w I oraz II instancji w sprawie karnej, którym to wyrokiem orzeczono obowiązek naprawienia przez pozwanego szkody na podstawie art. 72 § 2 k.k. Na ocenę charakteru tego roszczenia nie ma wpływu dalsze zbycie wierzytelności, której źródłem są orzeczenia Sądów I oraz II instancji.

Zgodnie z art. 107 § 2 k.p.k. orzeczenia nakładające obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz nawiązkę orzeczoną na rzecz pokrzywdzonego uważa się za orzeczenie co do roszczeń majątkowych, jeżeli nadają się do egzekucji w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Nadanie temu zobowiązaniu charakteru cywilnego skutkuje nadaniem wierzycielowi uprawnienia do uzyskania klauzuli wykonalności i dochodzenia należności określonej wyrokiem poprzez wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Orzekanie ponowne o zasądzonym roszczeniu w innym postępowaniu, w tym postępowaniu cywilnym, jest niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie pozew wpłynął do Sądu w dniu 2 lutego 2015 roku, a więc przed upływem terminu do spełnienia przez pozwanego świadczenia, które określone zostało wyrokiem z dnia 3 lutego 2012 roku.

Tym samym w chwili wniesienia pozwu wyrok w sprawie karnej nie mógł jeszcze być opatrzony klauzulą wykonalności w zakresie obowiązku naprawienia szkody w rozumieniu art. 776, 777 i następnego k.p.c. Jednak wobec stwierdzenia niedopuszczalności orzekania co do kwoty wskazanej w tymże orzeczeniu, postępowanie podlega umorzeniu. Skoro powód dochodzi części tej kwoty, to jest 1.538 zł, to w zakresie dochodzonej należności głównej postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.

Odmierna jest ocena żądania odsetek od tej należności. W dacie wydania orzeczeń przez sądy obu instancji obowiązywał przepis art. 415 § 6 k.p.k. (obecnie art. 415 § 2 k.p.k.), który stanowił, że jeżeli zasądzone odszkodowanie, obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę albo nawiązka orzeczona na rzecz pokrzywdzonego nie pokrywają całej szkody lub nie stanowią pełnego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, pokrzywdzony może dochodzić dodatkowych roszczeń w postępowaniu cywilnym.

Tym samym zasadne jest roszczenie w zakresie zasądzenia odsetek od należności głównej. Co do tej części żądania pozwu, pozwany uznał żądanie.

Przepis art. 213 § 2 kodeksu postępowania cywilnego stanowi, że sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W okolicznościach sprawy uznanie pozwu przez pozwanego było dopuszczalne w świetle powyższego przepisu.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z art. 102 k.p.c. w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej kosztami.

Pozwany uległ tylko w zakresie odsetek, uznając przy tym żądanie. Biorąc pod uwagę jego trudną sytuację majątkową, konieczność naprawienia szkody w dużym rozmiarze uzasadnionym było zastosowanie art. 102 k.p.c. i nie obciążanie pozwanego kosztami procesu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji.